

ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ: АВТОРСЬКИЙ ПІДХІД ДО ПРОЦЕСУ МИСТЕЦЬКОГО НАВЧАННЯ

ГОРБЕНКО А.О.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

В дослідженнях проблем освіти, незважаючи на роки їх виявлення, загальними є наступні уявлення та характеристики педагогічної технології: педагогічна технологія – це синтез здобутків педагогічної науки й практики, поєднання елементів традиційного минулого досвіду та передових досягнень; завдяки «гуманізації і демократизації» суспільства педагогічна технологія є особистісно-орієнтованою. В освітніх теоріях сьогодення, в поєднанні їх із практикою, існують різні варіанти класифікацій педагогічних технологій як феномену навчання. Інноваційна педагогічна технологія – процесуально структурована сукупність прийомів і методів, спрямованих на вивчення, актуалізацію й оптимізацію інноваційної педагогічної діяльності, у результаті якої створюються та матеріалізуються нововведення, що викликають якісні зміни в освіті; інноваційний педагогічний процес – це процес створення, розповсюдження та використання педагогічного нововведення, тобто сукупності нових ідей і пропозицій, які є науково обґрунтованими та потенційно можуть бути здійснені та впроваджені. Інноваційний педагогічний процес за своєю суттю є процесом перетворення нового вигляду та способів педагогічної діяльності (педагогічних нововведень) в соціально культурні норми та зразки, що забезпечують їхнє інституційне оформлення, інтеграцію та закріплення в системі знань педагогічної інноватики. Інноваційний педагогічний процес є механізмом переходу педагогічних нововведень із сфери індивідуального педагогічного досвіду в сферу суспільного, і навпаки. В цілому, інноваційні педагогічні технології дозволяють вирішити основне: розвиток пізнавальних навичок студентів, вмінь самостійно конструювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, розвиток критичного та творчого мислення. У процесі навчання мистецьких дисциплін майбутніх фахівців й формування у них творчого ставлення до професійної діяльності, ефективним є використання педагогічних технологій: інтерактивних, інформаційних, групової навчальної діяльності, формування творчої особистості тощо. Серед методів навчання найбільш універсальними є навчання у співпраці, метод творчих ідей-проектів, ігрові технології та диференційований підхід. Для викладача суттєвими є наступні завдання: створення атмосфери зацікавленості кожного студента в роботі всієї групи; стимулювання їх до виконання завдань боязні допустити помилку в процесі

виконання творчого завдання; використання в процесі дидактичного та візуального матеріалів; оцінка діяльності студента не тільки за кінцевим результатом, але й в процесі його досягнення; заохочення прагнення студента знаходити свій спосіб роботи (виконання творчого завдання), аналізувати роботу інших студентів на занятті, обирати та опановувати найбільш раціональні; створення педагогічних ситуацій спілкування на занятті, що дозволяють кожному студенту (учню) проявити ініціативу, самостійність у засобах роботи; створення клімату для природного самовираження студента.

Достатньо важливою формою є повернення до історичної традиції - певної школи та занять із певним вчителем. Авторський підхід, що враховує теоретичні та практичні здобутки художника-педагога, органічно входить в єдину «цілісну» творчо-навчальну систему як інноваційна педагогічна технологія. Метод, як «Авторський підхід», має концептуального рівня творчі проєкції до навчання: навчання студентів основам академічного рисунку і живопису спирається на необхідність формування у них уміння відображати образотворчими засобами тривимірні форми предметів у просторі на двовимірній площині. В основі навчання образотворчої грамоти лежить метод роботи з натури. Тому в академічному рисунку аналіз у зображенні натури слід починати з основної загальної характеристики натури з поступовим і послідовним переходом до деталей і поверненням до загальної «великої» форми, інакше кажучи, від загального через детальне розуміння натури до образного вираження. На засадах авторської ідеї встановлено та перевірено: серед безлічі засобів емоційного самовираження саме робота з кольором розвиває колористичні здібності, що дає величезну можливість і для накопичення досвіду емоційних переживань, і для грамотного вираження емоційних станів через художній колірний образ. Важливу роль відіграють спеціальні підготовчі вправи – форескізи; їх застосування дозволяє студентам виконати колористичні композиції, спрямовані на передачу колірного стану. Короткотривалі тренувальні етюди також можуть активізувати творчу діяльність студентів. Їх мета – сформувані загальне колористичне уявлення про модель і послідовно виявляти мальовничі нюансування портретованого, що дає можливість у тривалих навчальних постановках вирішити всі навчально-творчі завдання. У роботі над живописним портретом фундаментом творчого процесу є формування колірного уявлення про модель. Колористичне рішення виражається у збагаченні образу портретованого за допомогою емоційного, естетичного трактування колориту. Образний задум впливає на характер колірної гами, ступінь колористичної виразності (трактування кольору, спосіб нанесення фарби, фактура).